



Φασουλής και Περικλέους
ο καθέναν νέτες σκέτες.

Φ.—Σέρεις λοιπόν, βρέ Περικλή... σγεδόν εξ ολοκλήρου
εσχάτως έταλείσως τὸ σπήτι τοῦ Φαλήρου,
καὶ κτηματίας λέγομαι καθὸς καταλαμβάνεις.

Π.—Καὶ ποῦ σκέπτεσαι λοιπόν Ἑγκλίνα νὰ κάνεις;
Φ.—Εἰς τὴν ἀρχὴν τοῦ 'κάνους ὄνδν ὁστρο μου ἄπάνω
τὸν Ἑγκλιώνν ἔσθην ἐπίσημον νὰ κάνω,
κι' εἶπα σιγὰ τοῦ Χαράμη «ἀγαπητὴ μου φίλε,
'στὸ Φασουλή τὸ μέλαθρον ἴλιγος καρέκλαις στείλει,
κι' ὅποταν τὰ Ἑγκλίνα τελειώσουν τοῦ τῆς πέρινης,»
ἀλλ' ὅστερα μετάνομοσα καὶ τοῦτα μὴν τῆς φέρνεις.
Εἰς τὴν ἀρχὴν ἀνόμοια πὸς χρεοστῶ κι' ὄσαι,
κι' κάμω τὰ Ἑγκλίνα καὶ πρόσκληση νὰ σταλεῖ,
κι' ἔγραψ' αὐτὴν τὴν πρόσκληση κι' ἐγὼ ἐκ τοῦ προχείρου
εἰς ὅσους θέλω νὰ ἴδω τὸ σπήτι τοῦ Φαλήρου.

«Ὁ Φασουλής τὰ κάτωθι ἀγγέλλει ταπεινῶς...
τὴν δωδεκάτην ἡλιθὰ τὸν τρέχοντος μηνός,
τὴν προσεχὴ Κυριακὴν, 'στὰς τρεῖς τὸ μεσημέρι,
κάτω 'στὸ νέον Φάληρον, 'στὸ νέον μου λιμερὶ,
τελοῦνται τὰ Ἑγκλίνα τὰ προμερὰ κι' ἡμέρα
κι' ἐλπίζω νὰ περάσετε κακὰ ὕπνρα καὶ μαῦρα.

«Ὅθεν λαβάντω τὴν τιμὴν μὲ ἕλον μου τὸ βάρος,
ἂν καὶ πολλὸ θὰ δώσετε 'στὸ σπητικὸν μου βάρος,
νὰ σὰς καλέσω φίλικῶς, κι' ἂν εὐαρεστηθῆτε
ἴδω ὁ σιγῆρόβρομος καὶ κατεσοῦθίητε.»
Αὐτὰ νὰ σταλεῖν ἤθελα, πλην μεταμεληθείς
τὴν ἀνωτέρω πρόσκλησην ἐξέσχησα εὐθὺς,
κι' εἰς ἄλα ἐπεκράτησε ἡ σκέψις ἡ δευτέρα,
ποὶ εἶναι πάντα, Περικλή, τῆς πρώτης σωφτετέρα.

Π.—Ὅστε λοιπόν Ἑγκλίνα δὲν σκέπτεσαι νὰ κάνεις.
Φ.—Γιὰ τέτοια κουρουφέλια τὰ λόγια σου μὴ χάνεις.
'Ακοὺς ἔχει Ἑγκλίνα!... νὰ ἔλθῃ τὸ μέλλουσι
κι' ἐλευθερα 'στὸ σπήτι μου ὁ κόσμος ἢ ἀλωνίσω,
νὰ φάῃ τὸν περιβρομο κι' ἐγὼ νὰ ἐξωδεύω
καὶ γιὰ κοροῖδο νὰ περῶ ἀντὶ νὰ κοροῖδῶ;
'Ακοὺς Ἑγκλίνα κι' ἐγὼ πὸς κἀπαινο δὲν βρίσκο,
ποὶ ἔπρεπε 'στὸ σπήτι μου νὰ βάλω ἕνα δίσκο
καὶ νὰ φωνάζω θλιθερὰ «Χριστιανοὶ ἂν εἰσθε
ρχέτω ἐμεῖ, δι' τοῦ εὐλοῦσε καὶ δι' τοῦ προαιρέσει;

'Ακοὺς ἔχει νὰ φαντασθῆ ἐπίσημα Ἑγκλίνα
τοῦ Φασουλή τοῦ φουκαρὰ ἢ ζῶντ' ὀικογένεια,
καὶ 'στὰ καλὰ καθοῦμενα νὰ μαζεύθῃ ἄσπερι,
ἐλγας, σαρκέλαις τοῦ κουτσοῦ, χαζιέρη, χορομέρι,
διάρρη' ἀναφυκτικὰ, πικρότα, παντεσπάνια,
μπόρας καὶ κρέα φαγγιτὰ καὶ τασὶ καὶ σαμπάνια;
Κι' εἶναι ἀνάτην τάχατε νὰ γίνῃ φασαρία,
νὰθῶν ὁ τάδε κύριος κι' ἢ δεῖνα ἡ κυρία,
νὰθῶν καὶ τὰ μουρέλια τῶν μετὰ τῆς κουβερνάντας,
νὰ φέρουν ὡς ἐκ περισοῦ καὶ τὸς γνωστοῦς τῶν πάντας,

καὶ σῦρε κι' ἔλα καὶ φροῦ φροῦ καὶ μετ' ἄλλας δοῦλοι,
καὶ νὰ γενῆ 'στὸ σπήτι μου ὁ γάμος τοῦ Κουτρούλη;
Κι' ἂν ληρωθῇ τὸ πάτωμα μετὰ τὸ τουλουμοῦρτα,
κι' ἂν σπάσουν πιάτα μερικὰ καὶ κἀμποσα ποτήρια,
καὶ σὺν σκασιμένως ἔπειτα 'στὸν Χαράμη πληρώσω
καὶ μὴ ὑποθήκῃ τοῦ σπητῆρο τὸν ἀποχρημώσω;
Κι' ἂν μερικὰ κουστοῦδελα δὲν εἶναι 'στὰ καλὰ τῶν
καὶ μὲς 'στὴ σάλα τοῦ σπητῆρο κινώσουν κὰ φίλὰ τῶν
καὶ τὸ λαμπρὸν μου Μέλαθρον τὸ καταρεγίλεθῶσι
καὶ θέλω κι' ἄλλα ἔξοδα γιὰ νὰ μοῦ τὸ πατρέψουν;
'Ακοὺς ἔχει Ἑγκλίνα γιὰ ἕνα τέτοιο σπήτι,

ὅπου κατ' ἐπιφανείαν μὲ λὲν ἰδιοκτητῆ,
μὰ νὰ με φτώσις, Περικλή, ἂν ἔχ' ὡς τώρα νομίσει
πὸς ἔγινε, πορὶς τόκουσε, καὶ πορὶς θὰ τὸ πληρώσῃ.
Τοιαῦτα εἰς τὸν ὁστρον μου ἐσκίψην τὸν διάτρον
κι' ἀνέβαλα τὸ φοβερὰ Ἑγκλίνα ἐπ' ἄπειρον,
τὸ εἶπα δὲ καὶ 'στὰ παθρὰ καὶ 'στὴν πατῆν συμβίαν
καὶ τὸν παππά, βρέ Περικλή, ἐκάλεσα μὲ βίαν
νὰθῃ κρυφὰ τὸ σπήτι μου κι' ἔμενα νὰ διαβάσω
κι' εὐχάτις νὰ πῆ κι' ἔξορωμοῦς καὶ τὸ Εἰρήην πάσι.

Π.—Ὅρατε λοιπὸν μπαζιλάρωμα, βρομῶνέρωσε τῆς πλάνης,
ὅπου ἐπρόσμενα κι' ἐγὼ τραπέζι νὰ μοῦ κάνεις.

Καὶ ἄλιγας ποικιλίας, μ' ἄλλους λόγους ἀγγελίας.

Τὸ θάλλων Περιοδικὸν τῆς δωροεῖας ΕΣΤΙΑΣ,
ὅπου ἀναγιγνωσκείται παντοῦ μετ' ἀπληθείας,
κι' ἄλλας σελίδας τέτοιας ἀφορδοῦσεν ἀκόμη
μὲ τὴν ἐπιτόσιον νὰ γενῆ τὸ καθένος ἢ γνώμη.
Κατ' ἄλλα δὲ βελτιώσων ἢ γλυκαροῦ τῆς σήλαι,
ἐκόντες δι' τὴν κομοῦν τὰ μέλαινα ποικιλία
καὶ γελιοκοφάματα, ὅπου θὰ κάμουν κρότον,
ἢ δὲ τιμὴ τῆς συνδρομῆς θὰ μείνῃ ὡς καὶ πρότερον.

'Ἡ προσφιλέης ΕΦΗΜΕΡΙΣ, ποὺ στέμνω δὲν μένει
καὶ μὴτε μόχθον φρονίσει καὶ θουσίαν ἀφύπνου,
ἀλλὰ χωρεῖ πρὸς τὰ ἑμπροσθινα συναγογιμένη
μὲ φύλλα Εὐ, ὁποῖα ἐκ τὸν πόδι ἐγρωτίαν,
ἔκαμε πρὸς τὴν κροδὸν ἀκόμη ἕνα βίημα
κι' ἀπὸ τὴν ἀρῆτη τ' ὁ μὴνος ἠξήθη κατὰ στήμα.
Ὁ δὲ ΡΩΜΗΟΣ, τὴν τόσην τῆς βελτίων ἰδῶν,
ἐπέτρεξε ροδδοστρωτον τὴν νέαν τῆς δόδν.

'Ανόμους Ἑλληνικὴ Μεγίλη Ἑταιρία
τῶν γενικῶν Ἀσφαλίων, κληθεῖται ΕΘΝΙΚΗ,
καὶ ὅσους φέγει ἀληθῶς θεμελιῶ φιλοπατρία
ἄς τρέψουν ὅσον τάχα τὸν ἄσφαλισθὸν ἐκεῖ.
'Ἡ καθέμια Τράπεζα εἰς ταυτῆν ἔχει μέρος
καὶ μέτοχοι· κ· ἰδοῦται ὁ πρόβις παροδοῦσι
κι' ἄς οὐσίω πρὸς ἀσφάλειαν 'στὴν ΕΘΝΙΚΗΝ ἐγκρίωσι
κι' ἄλλοις ποὶ δὲν βρῶλε τὸ πὸς πόδια τῶν τοσοῦτων,
Ἀσφάλεια κατὰ πρῶτος, τῆς γῆς καὶ τῆς θαλάσσης,
μὲ τὸν παντοῖαν συμφροδῶν, ὅπου γενεῖ ἢ πλῆθος,
ἀσφάλεια εἰς φοβερὰ ἢ ἀπρόδοτα συμβάντα,
ἀσφάλεια 'στὸ εἶναι σὰς, εἰς τὴν ἑσπῆ, εἰς πέντα.
Πλην μελετήσῃ κι' ὁ ΡΩΜΗΟΣ τὸ Καταστατικὸν
καὶ καθὲ τὸ ἀποδοροχο εἰς ταυτῆν θ' ἀσφάλειαν,
ἂν καὶ ὁ σέκτης Ἑυνοῦρος τῶν Ἑστωρικῶν,
ὅπου μὲς βρῶλε τὴν ψυχὴ ὅς ὅτου νὰ μιλῆσι,
σοῦδατα Νομοθεσία ὑπερβλιν ἐπράξας,
μὲ τὰ ὅποια σῆμα θ' ἀσφαλισθῆ τὸ κρότος.
'Ασφάλειαν δι' ἄλα σὰς ἢ ΕΘΝΙΚΗ κηροῦται...
ὁδὸς Σταθίου, κύριος, 'στὸν Ἄξελος τὸ σπήτι.

Ὁ Ρωμηὸς γνωστὸν σὰς κάνω — πὸς 'στὸ σαπήτι μου ἀνέβῃ
'στὴν Νεάπολιν ἄπάνω — κι' ἀπὸ τοῦδε συνοφείας,
μὲ ξανθοδοχίον Σῶθι — θρο'στὸ λάδι τρεῖς 'στὸ βῆδι,

μὲ Χρημεῖον, μὲ μὰ μάνδρα, — μὲ μεγάλ' οἰκοδομῆ,
καὶ μὰ χῆρα δίχως ἀνδρα, — ποῦταν ἄλλοτε μωμψῆ.